

swoje město wopušciť, a kak radosíwje bychu jeho Serbja Picańskeje wosady witali, hdy by so zaso do njeje wrócić chcyť a móhť! Kak wótcowscy je so wón za swoju serbsku wosadu starať, njech so jenož hišće z tutoho jenocho příkłada spóznaje: Před nakładowanjom nowych delnjoserbskich spěwańskich, běchu so hižo dlějši čas nimale wšě stare rozpredať, a běše w jeho wosadze wulke požadanje po nimi. Tuž Steglich wšě, kiž móžeše jenož něhdže w Khoćebuzu wuslědzić — přez 100 — pokupi, a z radoscu přińdžechu jeho wosadni po nje a so přeco hišće za nimi woprašowachu, hdyž běchu hižo dawno zaso wšě rozpredane.

W Picnju so kóždu njedzelu najprjedy wot 9—10^{1/2} za měšćanow a Němcow ze wsow němski a wot 11—1 za Serbow serbski přěduje; spěwa so na serbskich božich službach ze serbskich spěwańskich.*) — W Tureji je z lěta 1790 kapačka natarjena a přěduje so tam 27 raz wob lěto, mjenujcy 10 raz wot fararja a 17 raz wot kapłana a to zwjetša serbski. Druhe njedzele khodža Turejnjo do Picnja kemši. — Ze wšěch zafarowanych wsow přikhadža k němskemu Božemu blidu wokoło 60 ludži, z čehož móžeš hižo dowidžeć, kak mało Němcow na tutych wsach je, a wězo khodža tu tež Serbja sobu, kotřiž chcedža za něšto lěpšeho a zdžělanišeho plaćić.

W šulach Picańskeje wosady so z pomocu serbskeje řeče němski wučí, tak zo so w nižšich klassach wjacy, we wyššich mjenje serbskeje wučby podawa. Serbski wuknuć maju džěci: hłowne džěle křesćanstwa z katechisma, někotre kěrluše, přede wšěm póstne a jutrowne, kotrež so srjedz póstnic a jutrow wot młodych holcow na wsy spěwaju, a někotre ludowe spěwy a arije (z němskeho přeložene) ze zběrkow Grysa a Šwjele. Skónčnje so kóždu sobotu z biblijow ewangelije serbski čitaju.

Ze Serbowstwom w Picnju a na wsach pak ma so po swědčenju k. far. Steglicha a mojim samsnym nazhonjenju hišće Bohu džak derje dosć.

1) Město Picń z předměstom Otašojce (Ottendorf resp. Lieberoser Vorstadt) a koloniju Górkosna (na hórce před městom) ma do hromady 3612 wobydleri; w měsće je z naj-

*) 1810 přědowaše so tu jenu njedzelu němski a serbski, druhu jeno němski, za to běše pak druhu serbski něšpor, přěnju němski. Pölitz, Statistik des Königreich Sachsen, III, 393.